

Ο Αναβάτης



Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Ο Αναβάτης

Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Ο Αναβάτης

Copyright: Απαγορεύετε η αντιγραφή και αναδιτύπωση μέρους ή του συνόλου του βιβλίου χωρίς γραπτή άδεια του συγγραφέα.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2019

ISBN: 978-618-84539-4-4

Χίλιοι δρόμοι

Χίλιοι δρόμοι να διαλέξω

για έναν μοναδικό προορισμό

να βρεθώ σε κενά μνήμης

ανάμεσα να περπατήσω στις λήθης

τα σκοτεινά στενά

για ένα ταξίδι στις κερκίδες ενός θεάτρου

να με καθοδηγούν δύο αστέρια του ουρανού

Και ένα πούπουλο της γης που τι περνάει ο αέρας.

Μικρό ταξίδι

Μικρό ταξίδι

στον χρόνο

σε εποχές φανταστικές

δίχως μήτε αλήθεια

να χωράνε σε ένα καλάθι

για να πηγαίνουν βόλτα σε λιβάδι

και πάλι γυρίζοντας στον χρόνο

περιμένοντας ώρες ατελείωτες

να βρεις τον δρόμο.

Ώρες βαριές

Περνούν οι ώρες

βαριές

σε μοναχικά μονοπάτια

περιμένοντας να πεις τραγούδια

για εξωτικά παλάτια

η μία μετά την άλλη

από τραγωδία βγαλμένα λόγια

να τους βάλεις μουσική

για τις ώρες βαριές

αιώνες στην υπομονή

ώρες ατελείωτοι αιώνες.

Ρυθμός δίχως ρυθμό

Φτιαγμένο από δάκρυ

ένα κομμάτι

μια μελωδία χτισμένη πάνω εδώ

για μια άλλη ξεχασμένη κιθάρα

να παίζει στην μνήμη ασταμάτητα να παίζει

στον ρυθμό της

δίχως ρυθμό

για να χωρέσουν οι σκέψεις της ταγκό.

Μελωδικό ταξίδι

Από δύο κλειδιά του πενταγράμμου πιασμένοι
σε ταξίδια μελωδικά πάνω στις νότες χαμένοι.

Στην μελωδία αφοσιωμένοι
χάνοντας τον κόσμο των αισθήσεων
μπαίνοντας σε αυτόν της μουσικής
που φαντάζει μελωδικός
που είναι συναρπαστικός.

Δώσε ουρανέ

Δώσε ουρανέ το στίγμα σου

δώσε το χέρι σου να κρατήσεις έναν

άνθρωπο στα μέρη σου

στων άστρων την γειτονιά

φαντάσου ένα σχήμα

αστερισμό

και ξέχνα το εδώ

έχε τα μάτια σου ψηλά

και θα δεις τι έχει εκεί, εδώ

κομμάτια βγαλμένα από μιμητισμό.

Τα βήματα

Βηματισμός στην ανηφόρα

στον λόφο

μια ανάβαση ρουτίνα

για έναν καθημερινό άνθρωπο

της ζωής αναβάτη

του κόσμου σκοινοβάτη

μια ανάβαση ρουτίνα

του κόσμου.

Κουβέντα με την ιστορία

Μια κουβέντα με την ιστορία

για πέντε λεπτά

ένας δρόμος ανοιχτός

με εμπόδια στο τέλος του

και την αρχή του,

στην αναζήτηση του γιατί

με τα ερωτήματα του πως

κινητέ όπισθεν ο κόσμος αυτός

και δεν βλέπει ποιος είναι από πίσω του.

Σκέπασμα

Μαύρο χρώμα κατράμι
να βλέπεις μες στα μάτια
μέσα στα μάτια σου βροχή
να ψιχαλίζει και ο νους σου
κρατάει μια ομπρέλα
για να σκεπάσει μια ψυχή
μαύρο πέπλο
σκέπασε τις σκέψεις
της απογευματινής μπόρας
μη και δουν σταγόνα αίματος να πέφτει
μέσα στα μάτια ο καθρέφτης εγκλωβισμένος
μια αντανάκλαση της αντανάκλασης
και πάλι μέσα
να χάνεται στο πιο βαθύ του νόημα
για να μην βραχεί
μέχρι το νερό να βγει έξω
περνώντας λίγη λίγη την αλήθεια του
διαλυμένοι μέσα του
και να υπομένει
περιμένοντας τι περιμένει
αιώνια μπόρα εγκλωβισμένη.

Πτήσεις ανεπίτρεπτες

Πτήσεις ανεπίτρεπτες

στο χαμένο ελεύθερο έδαφος

μέσα στο έδαφος πάνω σε ξύλα, χώμα

πτήσεις από τον ουρανό στην γη

μέρες ολόκληρες, μέρες πριν

μέρες μετά, στον αιώνα τον άπαντα

πιασμένες στο πλέγμα του χρόνου

στον ιστό μιας αράχνης

είδος σπάνιο αυτή, την βρίσκεις

εάν ψάξεις το χαμένο νόημα

ενός νοήματος

μιας δίχως νοήματος κοινωνίας

και πάλι πετάς σε ένα άστρο

στο φεγγάρι

για που αυτήν τη φορά.

Δεν φταίει το φεγγάρι

Νύχτα κόκκινη

δεν μάτωσε το φεγγάρι

ας λένε τάχα ότι φταίει αυτό

μα την αλήθεια μονάχα δικαστής

αδίκως την ξέρει

και για τι σόι δίκαιο μιλά

χαμένο μέσα στο νόημα

δεμένο με σκοινιά

του τυπικού

μια ατέρμονης διαδικασίας

κυκλικής, αέναης

μέχρι να βρει

το φεγγάρι όμως ήταν ματωμένο

δεν πειράζει

συχωρεμένο.

Αναπάντεχα ερωτήματα

Αναπάντεχα ερωτήματα

κάνω στον εαυτό μου

συνομιλώ σε εσένα

άκουσε άκουσε

σου είπα μη και είπες πως

μα, όχι μα

ψάξτε το ξανά

αντικείμενα νοήματα κριμένα

σε σωρό άλλα καταχωνιασμένα

ξένα , γνωστά, ξένα.

Αντανεκλάσεις

Μια αντανάκλαση χαράς
παίζει μες τον τοίχο
μια του πολέμου
τραγουδά μίλια λαλιά
τον στόχο λέει στοίχο
και γελά που από την μέρα
τούτη που γεννήθηκε τον τραγουδά
μια φορά χωρίς να ξέρει
μα τα πάει εξαιρετικά
σαν πότε θα τα καταφέρει
μέσα από το νόημα δίχως νόημα
μια μικρή σταλιά πνοής της λογικής
μια γουλιά νερό.

Μέρα της βραδιάς

Από το' ουρανού τα άστρα
έως της γης το αστέρι
μέσα στο κόσμο χάνονται
πιάνονται από το δικό τους χέρι
μιας λοξής χαμένης ανεμελιάς.
Άσε τα γεγονότα χαμένα
μέρα της βραδιάς.

Ο Αναβάτης

Μιας και πέρασες την πόλη της αλήθειας
τράβα μπροστά σε ένα βέβαιο βουνό
χιόνια στρωμένα να το σκεπάζουν
γεμάτο.

Πρώτη φορά κουβέρτα για την ζέστη
πρώτη φορά ένα βήμα ασταθές
σαν να μην συνέβη τίποτα
και σαν όλα να συνέβησαν μαζί
ξανά ατράνταχτο
έλα φωνάζει από μακριά
μα μήτε την σκέψη μου δεν άφησα
να πατήσει εκεί
μήτε μιας ιδέας ανάστημα δεν άφησα
να σηκωθεί, τις θέλω κάτω
αποσπούν την προσοχή του
θέλει να μιλήσει και το ξεσκεπάζουν
δεν αποκρίνεται παρά μονάχα
σε ερεθίσματα ζωής ψευδής
βέβαια η μνήμη για κείνο
κρατημένα στο αρχείο τα ονόματα
τον αναβατών που πατήσαν
εδώ το πόδι τους
αν και πάλι ψεύδεται

γιατί ολίγο όλοι το πάτησαν
και πάλι δεν σε αφήνω
σαν και εσύ εμένα δεν αφήνεις
σου είπα να μην πας,
και με άκουσες
μου είπες να πάω και σε άκουσα
με παράκουσες, σε παράκουσα.
Αναβάτη είσαι εσύ το βουνό
και σιγά σιγά του βγάζεις την κουβέρτα
Καλημέρα του λες
και λιώνει το πάπλωμα.

Αναβάτη είσαι εσύ το βουνό
και σιγά σιγά του βγάζεις την κουβέρτα
Καλημέρα του λες
και λιώνει το πάπλωμα.

ISBN: 978-618-84539-4-4